

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

det præger jo os allesammen og må i hvert fald, om jeg så må sige, øve indvirkning på os allesammen. Jeg mener, at tingene ligger sådan, at det afgørende ikke er de lange foredrag, vi hver for sig kan forberede og holde mere eller mindre blændende; de er egentlig overflødige. Det afgørende er, at der er nogle fornuftige mennesker i denne sal, der sætter sig sammen og ser at blive enige om, som det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde forleden dag, hvad det er, der skal gøres i denne vanskelige situation.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg ganske vist ikke har hørt så forfærdelig mange af det ærede medlems taler, men jeg har læst dem, det må jeg måske sige til min egen ros; man skal prale lidt engang imellem. Derfor har jeg også læst, at det ærede medlem hr. Weikop i flere diskussioner med den tidligere handelsminister Krag har sagt det samme, som han nu siger til mig i dag, det med at være bedre orienteret eller have mere forstand på de ting, der er til behandling; jeg så, det var den samme vending, der gik igen, bl. a. i den seneste debat. Jeg skal ganske skænke det ærede medlem hr. Weikop disse betragtninger. Jeg er aldeles overbevist om, at det ærede medlem på disse punkter har en betydelig større sagskindskab, end jeg for mit vedkommende har. Jeg har derimod ikke kunnet se, at det ærede medlem har ret i, at han har stillet en række spørgsmål, som tilstræbte at tilvejebringe klarhed. Jeg har kunnet følge det ærede medlems tale så langt, at han har peget på en lang række punkter, der for ham spiller en afgørende rolle, og som fra erhvervslivets synspunkt spiller en afgørende rolle, men jeg kan ikke se, at det har været formuleret som en række spørgsmål, som han havde kunnet forvente at jeg skulle give ham klare svar på ved denne lejlighed. Der kan være enkelte uklare punkter, det skal jeg ikke bestride; lad os se på dem i udvalget, det er vel det fornuftigste sted, vi kan tale om tingene.

Aksel Larsen: Jeg takker det ærede medlem hr. Tholstrup mange gange for de bemærkninger, han henvendte til mig. Det er jo ikke klarhed, der udmærker retsforbundets ordførere, når de skal udtale sig fra denne talerstol om en eller anden sag, som har aktuel og håndgribelig interesse for befolkningen her i landet, som er, hvad allerede Lassalle kaldte et kniv- og gaffelspørgsmål. Det var derimod tilfældet med det

ærede medlem hr. Tholstrups udtalelser, for det ærede medlem hr. Tholstrup gik herop og gav sig til at forsvare en række prisforhøjelser, der er sket, og gav udtryk for, at han syntes, de var yderst rimelige; ja, jeg fik endda det indtryk af det ærede medlem hr. Tholstrup, at han syntes, forbrugerne nærmest skulle være taknemlige for, at æblepriserne og havregrynspriserne er steget. (*Oluf Pedersen:* De er jo ikke steget, de er faldet!). Jeg beklager meget, men jeg ved ganske præcis, hvad gryn koster, og så kan det ikke nytte noget, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen forsøger at komme sin uforståelige partifælde til hjælp ved at komme med afbrydelser (*Oluf Pedersen:* Det var æbleprisen, vi talte om!). Ja, hvis det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke engang har begrebet, at vi også taler om havregryn, så er der ikke meget at gøre ved den sag. Det er meget muligt, at æbleprisen ved de frugtvogne, det ærede medlem hr. Tholstrup taler om, er faldet, men det, jeg har talt om, er æbleprisen i almindelighed, og det er en kendsgerning, at dengang vi havde maksimalpriser, var æblepriserne lavere. (*Oluf Pedersen:* Det er helt forkert!). Det er en kendsgerning, at havregrynen nu koster 20 øre mere pr. kg end dengang, og så giver jeg ikke noget for det ærede medlem hr. Tholstrups forklaring. Hvis vi havde haft maksimalpris og priskontrolrådet havde haft indseende med havregrynspriserne, havde det nok været noget andet. Men her er vi jo ved selve spørgsmålet vedrørende prisloven i dens nuværende affattelse og med dens nuværende praktisering. Efter vor opfattelse er prisloven ikke tilstrækkelig godt affattet og bør i sin affattelse skærpes betydeligt, så at priskontrolmyndighederne får langt større mulighed for at gribe ind overfor urimelige prisdannelser og urimelige avancer, end de har, og samtidig bør prislovens administration effektiviseres, så det ikke kommer til at gå som i de sidste par år, hvor der, hvad lovens praktisering angår, har været tale om en afviklingsproces.

Det er kommunisternes mening om det spørgsmål, og da vi ikke i ministerens udtalelser har sporet nogen synderlig vilje til at gå den vej, men nærmest har fået et forslag, som vi kan diskutere eller lade være med at diskutere — jeg er også tilbøjelig til i denne sene time at lade være med at diskutere det —, så er det, vi siger, at vi har ikke så forfærdelig stor tillid til, at regeringen på nuværende tidspunkt har den fornødne vilje. Vi håber, det kan lade sig gøre at bibringe regeringen den fornødne